הנס והפרח הנפלא

ארץ הריין

במערב גרמניה זורם נהר גדול הקרוי ריין. המים בו נקיים וזכים כך שניתן לראות כמעט ועד התחתית, שם מתגוררות בתולות הים בארמונות האלמוגים ופנינים.
ריין זורם דרך עמקים מלאי פרחים מריחים נהדר, ליד הרים וגבעות. השדות מלאים פיות ובגבעות חיים גמדים, פיקסים, טרולים ודמויות קסומות אחרות. לא כל אחד יכול לראות את הפיות והגמדים אך האנשים מרגישים לעתים בתעלוליהם ולפעמים הם נחמדים ועוזרים.
הנה סיפור איך הם פעם עזרו לילד קטן.

היה זה הנס, רועה קטן שטיפל בצאן של המלך. הוא חי עם אמו בבית צנוע עם גן קטן לידו וכל הרכוש שלהם הייתה עז אחת שנתנה להם חלב לשתיה.

כל יום הוביל הנס את הצאן של המלך לעמק הריין ושמר עליו, דאג לו ובערב החזיר את הכבשים למכלאות שלהם. לא היה לו בכלל זמן כדי לשחק. כל היום אמא שלו עבדה, טווה, ארגה, בישלה וניקתה את הבית וכשהנס חזר הביתה חייב היה לחטוב עצים להסקה ולנקש עשבים בגינה. הם היו עסוקים כל הזמן אך חיו בשלום, למרות שהיו עניים מאוד.
אבל יום אחד בחורף אמא של הנס חלתה ולא יכלה אפילו להרים את ראשה מהכרית.
הייתה להם שכנה זקנה, אישה חכמה שביקרה אצלם מדי פעם, אך כשהיא ראתה את מצבה של אמא היא נענעה בראשה. "יש רק דבר אחד שיכול להבריא אותה" אמרה "הצמח החום שגדל בראש ההר, אבל הוא מכוסה עכשיו בשלג ובקרח."
"אמצא אותו" אמר הנס "אינני מפחד משלג ומקור." הנס נשק לאמו, נעל נעלים כבדות שלו, לקח מקל חזק בידו ויצא למצוא את הצמח החום.

הוא עלה להר ושם באמת היה קר מאוד. הרוח שרקה דרך צמרות העצים והעיפה שלג ישר בפני הילד. השלג על הארץ היה עמוק והוא שקע בו לעתים קרובות, אך המשיך ללכת בעזרת המקל החזק שלו. "אני חייב למצוא את הצמח החום" אמר לעצמו.
הוא הגיע לפסגת ההר ומשם יכול היה לראות את הנהר הזורם בעמק. השלג היה קשיח, כמעט קפוא, ואצבעותיו כאבו אך הוא הכה בשלג במקל שלו וחיפש את הצמח החום. ופתאום ראה פרח יפה ביותר שהציץ מתוך השלג. הפרח היה לבן ומבריק כמו בדולח ונדמה היה שניתן לראות פנימה לתוכו עד מקומו העמוק ביותר. הוא גם הריח בריח מתוק, כמו פרחי האביב היפים והמריחים ביותר. נדמה היה שהוא אומר "קטוף אותי, ילד קטן."
הנס אהב פרחים מעל הכל. הוא הושיט את ידו לפרח היפה הזה אך באותו הרגע נזכר באמו המסכנה השוכבת בבית. קול קטן בתוכו אמר "לא, הנס. חכה עד שתחזור. קודם תמצא את הצמח החום המרפא."
לכן הנס עזב את הפרח היפה והמשיך בדרכו, כשהוא מגלה את האדמה מתחת השלג במקלו. כבר התחיל להחשיך כשמצא סוף-סוף את הצמח החום. הוא קטף אותו ושם בכיסו. עכשיו התחיל לחזור מהר הביתה, אך פתאום נזכר בפרח היפה שראה קודם.
"עכשיו אוכל לקטוף אותו" חשב, אך כשחזר למקום בו ראה קודם את הפרח, לא מצא אותו כבר. במקום הפרח עמד גמד קטן שקד קידה להנס והוריד לפניו את כובעו.
"אל תבהל" אמר הגמד בחיוך "בו ונכנס." ופה קרה דבר מופלא. מדרון ההר נפתח כאילו הייתה זאת דלת והגמד נכנס פנימה, כשהוא מראה את הדרך להנס.
הנס מצא את עצמו בארמון היפה ביותר שרק אפשר היה לדמיין. הכל היה בהיר עד כדי סנוור עיניים. הם עברו מחדר לחדר ובכל מקום ראו ערמות של אבני חן יקרות, ברקת, פנינים ויהלומים!

"קח מהם, הנס" אמר הגמד כשהוא נותן לו שק גדול "לילד טוב כמוך, שרוצה לעזור לאמו, מגיעה מתנה."
הנס הכניס לשק אבנים יקרות והגמד רק האיץ בו לקחת יותר ויותר. אך בסוף לא היה כבר מקום בשק ופתאום הנס מצא את עצמו עומד שוב במדרון מושלג. לא נראה כל סדק או פתח במקום בו עמד קודם הגמד.
הנס שם יד לכיסו. הצמח החום היה עדיין שם, בטוח. הוא שם עכשיו את השק המלא על כתפו. השק היה כבד, אך הוא רץ הביתה כמה שרק הנעליים הכבדות הרשו לו.
"אמא, אמא!" הוא קרא כשהוא מחבק אותה חזק "ראי!" והוא ריקן את השק על רצפת הבית. אבנים יקרות מילאו את החדר. עכשיו הוא הוציא גם את העשב החום מכיסו והתחיל להכין ממנו משקה חם. ברגע שאמא טעמה מהמשקה היא הרגישה שוב בריאה.
מאז הם כבר לא חיו בעוני כי שק האבנים היקרות היה תמיד מלא.